

Mál nr. 144/2015
M og
vátryggingafélagið V v. slysatryggingar.
Ágreiningur um skerðingu bóta vegna slyss þann 9.10.2014.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 13.04.2015 ásamt fylgiskjöllum
2. Bréf V, dags. 28.4.2015.

Málsatvik.

M var við vinnu uppi á þaki hússins að Ægisgötu X í Reykjavík að morgni dags þann 9. október 2014. Ekki vildi betur til en svo að M rann til og féll niður af þakinu vegna bleytu sem þar var. Fallið var 7-8 metrar. M hafði mætt til vinnu um morguninn og farið upp á þak án þess að nota fallvarnarbelti og öryggislínu. Aðrar fallvarnir voru ekki til staðar þar sem hann var að vinna en M hafði ætlað sér að negla spýtur á þakið til að standa á. Umrætt þak er bárujárnsklætt með 45 gráðu halla að mestu en minni halla sums staðar. Hann hélt sér í glugga á norðurhlið þaksins en byrjaði að renna og rann fram af þakinu. Fram kemur í gögnum málsins að fallvarnarbelti og öryggislína hafi verið til staðar á verkstað en hafi verið læst inni og hvorki M né aðrir samstarfsmenn haft lykil til að komast þar inn þar sem verkstjórinn hafi verið sá eini sem var með lykil og hann var ekki kominn. Í framburði M í lögregluskýrslu kemur fram að þeir hafi aldrei notað öryggislínu og fallvarnarbelti, þrátt fyrir að það hafi verið til á staðnum. Frost hafði verið um nóttina en heiðskýrt var um morguninn. Hela hafði því myndast á þakinu um nóttina og var hún að bráðna og þakið þess vegna blautt.

V hefur viðurkennt bótaskyldu en skert bætur um $\frac{1}{4}$ þar sem félagið taldi að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi með því að hafa farið upp á þakið í þessum aðstæðum, án þess að notast við nokkrar fallvarnir. M hafi mikla reynslu af störfum sem þessum og hefði átt að gera sér ljósa hættuna af því að fara upp á þak sem þetta við slíkar aðstæður sem voru á vettvangi.

Álit.

Samkvæmt 9. gr. sameiginlegra skilmála V losnar félagið úr ábyrgð í heild eða að hluta ef vátryggingaratburður verður rakinn til stórkostlegs gáleysis vátryggðs. Við mat á ábyrgð félagsins skal líta til sakar vátryggðs, hvernig vátryggingaratburða bar að og atvika að öðru leyti, sbr. einnig 90. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Umrætt þak er bárujárnsklætt með 45 gráðu halla að mestu en með minni halla á nokkrum stöðu, m.a. þar sem M féll niður. Frost var um nóttina þann 9. október og hafði þakið hellað þess vegna um nóttina. Heiðskýrt var um morguninn og hiti kominn yfir frostmark og hellað þakið byrjað að þiðna og var þar með blautt, í það minnsta á köflum. M hafði langa reynslu af störfum sem þessum og er menntaður smiður. Hann fór upp á bratt þakið án þess að notast við nokkrar fallvarnir, þrátt fyrir að honum hafi mátt vera ljóst að bleyta kynni að leynast á bárujárninu eftir nóttina og hátt fall væri niður. Það að fallvarnarbelti og öryggislína hafi verið læst inni leysir M ekki undan þeirri skyldu sinni að haga gjörðum sínum í samræmi við allar aðstæður hverju sinni. Háttsemi M verður því metin sem stórkostlegt gáleysi og skulu bætur skerðast að $\frac{1}{4}$ hluta.

Niðurstaða.

Bætur M skerðast um $\frac{1}{4}$.

Reykjavík 3.6.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.
Sigurður Óli Kolbeinsson hdl.

Jón Magnússon hrl.